

Rainbow vliegt naar Moldavië

Roekoe! Weten jullie wie ik ben? Ik ben Rainbow de duif. Ik vlieg de hele wereld over en als ik terugkom in Nederland, vertel ik jullie verhalen over de bijzondere kinderen die ik heb ontmoet. Weet je, ik kom net terug uit Moldavië. Een land vol vriendelijke mensen, lange warme zomers en koude winters met sneeuw! Toch ben ik blij dat ik weer veilig terug ben in Nederland, en dat ik hier ook in de winter een warm plekje heb om te wonen. Ik zal je vertellen waarom.

Net als Nederland ligt Moldavië in Europa. Maar het ligt helemaal aan de andere kant. Veel mensen zijn er arm, en veel papa's en mama's zijn naar andere landen verhuisd om daar geld te verdienen. Er zijn dus veel kinderen die niet bij hun ouders wonen. En de kinderen die wel samen met hun papa en mama wonen, zijn vaak heel arm. Zoals Simona. Simona heeft lange vlechten en houdt heel erg van grapjes maken. Als ik haar op een dag ontmoet, neemt ze me mee naar haar huis.

“Wat een mooie, oude waterput hebben jullie in de tuin staan”, roep ik enthousiast uit als we bij haar thuis aankomen. “Mag ik daaruit drinken?” “Probeer maar”, antwoordt Simona. Ik buig met mijn kopje naar voren, maaroh.....wat is die put diep! Ik kan het water helemaal niet zien. “Wij halen daar iedere dag ons water uit,” vertelt Simona, “maar dat is heel zwaar werk. En in de winter is het ook nog eens heel koud klusje.” Ik fladder achter Simona aan naar binnen. Daar is het gezellig, maar ook een beetje koud. De muren zijn heel dun en er is geen verwarming. En dan vriest het nu nog niet eens buiten...

“Kom, ik stel je voor aan mijn papa en mama”, zegt Simona. “Mijn ouders zijn allebei ziek. Mama kan niet goed lopen en ze ziet slecht. Papa heeft ooit een klap met een bijl gehad en kan daardoor niet praten.” Ik vind haar ouders erg aardig. Simona's moeder vertelt me dat Simona vroeger slechte cijfers haalde op school. “Gelukkig ontdekte ik Bethania”, vertelt ze me. “Dat is een plek waar ze kinderen helpen. Kinderen kunnen er hun huiswerk maken en daar hulp bij krijgen, maar ze kunnen er ook lekker spelen. De mensen die er werken zijn heel lief.” “Het is er echt heel erg leuk! Iedereen wil er met me spelen”, vult Simona aan.

Ik word heel nieuwsgierig: “Kunnen we daar een kijkje nemen?” Simona neemt me mee en ze heeft gelijk: ik zie allemaal vrolijke kinderen. Maar weet je wat me ook opvalt? Er zijn ook veel oude mensen. Ze lopen langzaam, met een stok rond. Maar ze doen ook spelletjes met elkaar en drinken samen koffie. Samen met Simona schuif ik aan bij een tafeltje waar mensen een potje kaarten. “Mogen we meedoen?”, vraagt Simona. “Natuurlijk!”, zegt een van de ouderen, mevrouw Balina. “Ik ben wel benieuwd waarom u hier naar toe komt”, vraag ik aan mevrouw Balina nadat ze het potje kaarten met gemak van ons heeft gewonnen. “Ik voelde me heel lang alleen, omdat mijn kinderen niet meer in Moldavië wonen. Hier bij Bethania ontmoet ik andere mensen, en dat is erg gezellig!” ‘S avonds gaat iedereen weer naar huis, blij met wat ze die dag meegemaakt hebben. Ik word echt blij dat Bethania zo' fijne plek is voor kinderen en ouderen in Moldavië!

Gesprekje:

- Wat vinden jullie van dit verhaal? Wat valt je op?
- Simona maakt haar huiswerk niet thuis maar bij Bethania omdat haar eigen mama haar niet kan helpen. Waar maak jij je huiswerk?
- Krijg je dan ook weleens hulp? Van wie dan?
- Wat kun je doen om Simona en de oude mensen te helpen?

Doe-idee

- Bouw een vrolijk gebouw van karton en knip een heleboel kinderen van papier. Vraag aan de grote mensen om een kind van papier te kopen, te kleuren en in het gebouw te plakken.
- Verzin met elkaar hoe je zelf mensen die arm en eenzaam zijn kunt helpen. Kun je bijvoorbeeld op bezoek in een bejaardenhuis of verzorgingshuis en spelletjes doen met oude mensen?

Kijk voor meer informatie en foto's op: www.kerkinactie.nl/opvangmoldavie.